

بسم الله الرحمن الرحيم!

فتوای مسند نشینان، سیاست را از اسلام و اسلام را از سیاست جدا نمی‌سازد!

(ترجمه)

خبر

اداره فتاوی تکفیری و دیدگاه‌های تندروانه وابسته به دارالافتای مصر، تلاش‌های دولت ترکیه برای سیاسی‌سازی شعائر دینی و ربط دادن مناسک دینی به کارهای سیاسی را تقبیح کرد و این کار از طریق توظیف یکی از گروه‌هایی که فعالیت‌های دینی را به عهده دارد، صورت گرفته است، تا هیأتی را به عمره به سوی اماکن مقدس بفرستد و از آن‌ها ویدیوی تصویری آماده سازد (آن‌ان وارد جمع عمره کننده در صفا و مروه می‌شوند) تا ترک‌ها را نشان دهند که در آن صداها رسای را در تأیید و دفاع از مسجدالاقصی تکرار می‌کردند با این شعار (با جان و با خون، فدایت می‌شویم، ای اقصی!) اداره دارالافتاء گفته است که شعائر دینی و مکان‌های عبادت؛ خصوصاً حرم مکی برایش قدسیت خاصی است که کشیدن آن به کارهای سیاسی جواز ندارد و برای مسلمانان مناسب است که حفاظت کامل این مقدسات را از نجس ساختن آن به مسائل سیاسی مختلف دولت‌ها، داشته باشند.

اداره دارالافتاء گفت که دفاع از مسجدالاقصی و حمایت از مقدسات اسلامی به معنای آلوده کردن حرم مکی با عمل‌کردهای سیاسی و شعارهای سیاسی نمی‌باشد. برعلاوه آن، سر و صدا به نصرت مسجدالاقصی باید متوجه دولت اشغال‌گر (اسرائیل) باشد؛ نه در حرم مکی. اداره دارالافتاء به قضیه فلسطین اشاره نموده، افزود که این قضیه سبب شده تا چهره بسیاری از دولت‌ها و جریان‌های تروریستی که موضوع دفاع فلسطین را استفاده می‌کنند واضح شود و این از قضیه فلسطین بسیار دورتر است. اداره دارالافتاء تأکید کرد که دولت ترکیه تلاش دارد تا از دین در خدمت سیاست‌های گسترده خود در منطقه استفاده کند. این اداره با شدت تمام بر حرمت سیاسی‌سازی مقدسات دینی و آلوده کردن آن با برنامه‌های سیاسی تأکید ورزید.

چنانچه اداره دارالافتاء بر دفاع از قضیه فلسطین از طریق ابزار و راه‌های سیاسی و دیپلوماسی فراخواند و از آلوده کردن مقدسات اسلامی با عمل‌کردهای سیاسی و یا اگر از آن جهت خدمت به دولت‌ها به کار گرفته شود، پرهیز گردد.

تبصره

تمام نظام‌هایی که بر سرزمین‌های اسلامی ما حاکمیت می‌کنند، نظام‌های سرمایه‌داری است که دین را از سیاست جدا می‌داند و اسلام و احکام آن را جز برای خدمت به حاکمیت‌شان و ثابت نگهداشتن تخت‌های پوسیده‌شان نمی‌خوانند.

در این مورد دولت ترکیه، مصر و دولت‌های دیگر یکسان است. با این تفاوت که دولت مصر از همه ایشان با جنگ آشکار خود بر علیه اسلام و احکام آن پیشی گرفته و با تلاش‌هایش جهت ساختن دین بر مراد نفس خود و تولید دینی که مورد قبول غرب بوده و با آن بتواند همراه گردد. این کار به ادعای تجددگرایی انجام می‌شود؛ آن‌چه که جز تخریب، غربی‌سازی و تفسیر اسلام بر اساس مفاهیم غرب که دین را از زندگی جدا می‌داند، چیزی دیگری نیست. آن چیزی است که با اعتراض این مسند نشینان در مقابل حرکت ترک‌ها در مکه هم‌خوانی دارد.

خلاصه آنان دین کهنوتی را می‌خواهند که تنها در بخش فردی زندگی مردم معلوم گردد؛ نه آن دین را که عهده‌دار و ترتیب‌دهنده نیازهای مردم و تدبیرکننده امور آنان باشد؛ یعنی اسلامی بدون عقیده سیاسی می‌خواهند.

اسلام دین کهنوتی نیست؛ بلکه عقیده عملی سیاسی است که تطبیق آن از طریق یک دولت واجب می‌باشد. مساجد و مقدسات اسلامی آغازگر فتوحات و عمل‌کردهای سیاسی بزرگی بوده که دولت اسلامی به آن اقدام می‌نمود. در این مورد چه دلیل واضح‌تر از عمل کرد رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم قبل و بعد از هجرت و غنیمت شمردن موسم حج و آمدن هیأت‌ها به سوی مکه و عرضه نمودن خود بر ایشان تا این که الله متعال انصار را برایش مهیا ساخت که با آن‌ها در موسم حج بیعت کردند؛ سپس هجرت رخ داد و مسجد جایگاه حاکمیت و قضاوت آن حضرت صلی‌الله‌علیه‌وسلم بود، می‌توان یافت. پس بهره‌گیری از مسجد و مقدسات باکی ندارد؛ مگر این که همانند شما در مصر، ترکیه و غیره از آن برای محکم کردن تخت‌های حکام، دلیل کردن امت در مقابل آنان، دور کردن امت از و جیبه برکنار کردن آنان و تأسیس حاکمیت اسلام کار گرفته شود.

ای مسند نشینان فتوا! به یقین قضیه فلسطین قضیه تمام امت است و هیچ معامله‌گری آن را معامله کرده نمی‌تواند؛ اما مسوولیت شما به عنوان بخشی از امت و علمای آن، این است که ارتش مصر کنانه را برای آزادسازی سرزمین غصب شده فلسطین و پاک کردن اقصی از قدم‌های پلید یهود تشویق کنید. این بر آنان واجب است و به زودی در مقابل الله متعال آن روزی که وی را ملاقات کنید از شما و آنان در مورد فلسطین پرسان خواهد شد؛ پس به سوی الله باز گردید و بیزاریتان را از این حاکمان اعلان نموده، از ابزارشان برای دلیل ساختن و دور داشتن امت از قضیه سرنوشت‌ساز آن نباشید؛ چنان که الله برای تان اراده فرموده، روشن‌گری جهت روشنی مسیر هدایت برای امت بوده، امت را به سوی خیر دنیا و آخرت رهنمون گردید. مردم را پند دهید به آن چه که بر مردم واجب است تا این که زندگی‌شان در زیر سایه دولتی باشد که در آن اسلام تطبیق گردد، فرزندان مخلص امت را در ارتش کنانه بر نصرت کسانی که برای از سرگیری زندگی اسلامی تلاش می‌کنند، تشویق کنید و برای‌شان واجب بودن نصرت‌شان را یاد آوری نمایید. این آن چیزی است که الله متعال بر شما واجب گردانیده و این نقش شماسست؛ پس آن را کتمان نکنید و الله متعال در این مورد از شما پیمان گرفته است؛ پس با الله و رسول او صلی‌الله‌علیه‌وسلم خیانت نکنید و بر امانت‌هایش خیانت روا مدارید! از آن روزی بترسید که در آن به سوی الله متعال باز می‌گردید، در آن روز حاکمان از شما دفاع کرده نمی‌توانند؛ بلکه از شما به زودترین فرصت اعلان بیزاریتان خواهند کرد؛ پس خود را نجات دهید و به سوی الله فرار کنید. امید است الله از شما بپذیرد و گذشته‌تان را ببخشد.

ای مصریان کنانه! بدون شک واجب است که عقیده شما اساس تفکیر و زاویه شما باشد که از آن به هر چیزی نظر نموده و اعمال خود را بر میزان آن مقایسه کنید؛ چنان که تمام اعمال شما در زندگی بر اساس حکم شریعت باشد. این از زمان رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم ادامه داشت. زمانی که غرب شما را از عقیده و آن احکامی که از عقیده نشأت گرفته جدا ساخت، شما منبع توانائی‌تان را گم کردید و بیش‌ترین چیزی که غرب از آن می‌هراسد این است که شما دوباره به دین‌تان بر نگریدید و قوت شما که دست‌های غارت‌گران را از ثروت‌های ذخیره شده که در گردن‌های شما محکم گرفته شده، قطع می‌کند، به شما برگردد. پس به الله متعال نشان دهید آن چه را که الله متعال دوست دارد و به آن راضی است. برادران‌تان، جوانان حزب‌التحریر را، آنانی که برای نجات شما از گردن‌بند بردگی دیگران کار می‌کنند، به آغوش گرفته و به همراه‌شان حکم شریعت را در مورد دولتی که سبب نجات و رهایی شما می‌گردد، عملی کنید.

ای اهل کنانه! پس چه کسی غیر از شما برای اسلام کار کند؟ درحالی که شما از دیگران به نصرت آن سزاوارترید؛ پس بشتابید و تلاش کنید برای نصرت آن، شاید که الله متعال آن را به دستان شما فتح نموده، این عزت، شرافت، مقام و منزلت انصار برای شما باشد. صاحب کامیابی بسیار بزرگ گردید که مصر برای شما مروید تاج دولت اسلامی و نقطه مرکزی و آغاز آن باشد. بار الهی، آن را زودتر عنایت کن و ما را از لشکر و شاهدان آن داشته باش!

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾

ترجمه: (به یاد بیاور ای پیغمبر!) آن گاه را که خداوند پیمان مؤکد (بر زبان انبیاء) از اهل کتاب گرفت که باید کتاب (خود) را برای مردمان آشکار سازید، توضیح دهید و آن را کتمان و پنهان نسازید. اما آنان آن را پشت سر افکندند و به بهای اندکی آن را فروختند! چه بد چیزی را خریدند! (آنان باقی را با فانی معاوضه کردند!)

نویسنده: سعید فضل

مترجم: احمد صادق امین